

בש"פ 8308/21 - עומר ברגר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8308/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: עומר ברגר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
29.11.2021 (כב' השופטת מ' גרינגר) ב-מ"ת
58638-10-21

תאריך הישיבה: ד' בטבת התשפ"ב (8.12.2021)

בשם העורר: עו"ד אבירן אסבן
בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ייבוא סם מסוכן. הוא נעצר ביום 15.10.2021 בנמל התעופה בן גוריון כאשר שב לישראל מרומניה, ובמזוודה שנשא עמו נמצאו שלושה בקבוקים ובהם סם מסוכן מסוג GBL (הידוע כסם אונס) במשקל 1,300 מ"ל. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים נגדו.

יצוין כי כבר בשלב מעצר הימים שוחרר העורר למעצר בית בפיקוח הוריו, ובהמשך הקל בית המשפט בתנאיו כאשר קבע שהעורר ימצא בתנאי מעצר בית בפיקוח אמו עם חלונות התאווורות. בעת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, בא-כוח העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וממילא קיימת עילת מעצר; אלא שטען בפני בית המשפט המחוזי בדבר חולשת הראיות. זאת בעיקר משום שלטענתו החיפוש על העורר בשדה התעופה היה בלתי חוקי,

עמוד 1

ובתוך כך הראיות שנתפסו אינן קבילות. המדינה מצידה טענה כי החיפוש נעשה כדין וכי בוצע בשיטה שכונתה "שיטת הכללה", היינו שמו של העורר נכלל בתוך רשימת הכללה הכוללת חשודים בביצוע עבירות סם. בעניין זה גם הוגשה תעודת חיסיון שהועברה לידי ההגנה.

בית המשפט המחוזי בהחלטה נושא הערר קבע שאכן קיימת תשתית ראייתית לכאורית, וכי זו מקימה עילת מסוכנות מעצם טיבו של המעשה המיוחס לעורר, בדגש על משקל הסם וסוגו. עם זאת, נתן בית המשפט משקל לטענת העורר בדבר אי חוקיות החיפוש שנעשה בכליו בשדה התעופה, ואולם הוסיף וקבע כי עניין זה מקומו להתברר במסגרת התיק העיקרי. באיזון הדברים, קבע בית המשפט כי העורר ישוחרר למעצר בית לילי בלבד ובפיקוח, מידי יום בין השעות 06:00-22:00. על החלטה זו של בית המשפט המחוזי נסב הערר שלפניי.

בטיעוניו בעל פה שם בא-כוח העורר את הדגש על כך שהחיפוש בכליו של העורר בשדה התעופה היה לא חוקי; שאמנם נטען שהחיפוש בוצע ב"שיטת הכללה", אך מדובר בשיטה נעלמה, ואפילו פרפרזה לא הומצאה לידי העורר. במצב דברים זה חזר בא-כוח העורר על טענתו שהראיות שנתפסו אינן קבילות וממילא אין מקום להטיל על העורר מגבלות כלשהן. כן טען בא-כוח העורר שמעצרו של העורר נעשה על רקע תיוגו כמי שמשתייך לקהילה הגאה. באת-כוח המשיבה מצידה דחתה מכל וכל את טענות בא-כוח העורר, הן לעניין התיוג הנטען כעילה למעצרו בשדה התעופה, הן לעניין הטענה כי החיפוש בכליו בעת המעצר היה בלתי חוקי.

לאחר עיון בכתובים ומשהוספתי ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, לא ראיתי מקום לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי. אכן האופן שבו נעצר העורר בשדה התעופה כאשר אותר על פי "שיטת הכללה" לדברי באת-כוח המשיבה – שיטה שלפחות בשלב זה לא ניתן לעמוד על טיבה – מעורר קושי ותהייה שמא החיפוש בוצע שלא כדין. על כך עמד בית המשפט המחוזי, ובהינתן האמור הורה על הקלה מפליגה בתנאי מעצר הבית שבהם היה נתון העורר והותיר על כנו רק את המעצר הלילי. לא ראיתי מקום לעת הזו להקלה מעבר לזאת שעליה הורה בית המשפט המחוזי, וטענות הצדדים אך מובן ששמורות להם במסגרת ההליך העיקרי.

ניתנה היום, ד' בטבת התשפ"ב (8.12.2021).

ש ו פ ט ת